

Paulo Coelho

A, B, C, D...

Paulo Coelho

A, B, C, D...

© Paulo Coelho 1998-2008
<http://paulocoelhoblog.com/>

© Sant Jordi Asociados, Agencia Literaria S.L.U
08008 Barcelona, Spain
www.santjordi-asociados.com

Cover design © Mireia Barreras 2019

All rights reserved.

Nici o parte a acestui material nu poate fi reprodusă, preluată sau distribuită, parțial sau integral, prin orice fel de mijloace, fără acordul explicit al Editurii Humanitas Fiction.

Traducere de Corina Tănase

„Ah, s-ar zice că în inima oamenilor credința este încă vie“,
și-a spus preotul în sinea sa când a văzut biserica ticsită
de muncitori veniți din unul dintre cele mai sărăcăcioase
districte ale orașului Rio de Janeiro. Cu toții se adunaseră
în acea duminică cu un singur scop: slujba de Paște.

S-a simțit foarte mulțumit și, cu mare solemnitate, a mers
spre altar. Dintr-odată, a auzit o voce cântând:

„A, B, C, D...”

Părea a fi o voce de copil care risipea sobrietatea momentului. Cei prezenți s-au uitat unii la alții, oarecum deranjați. Însă vocea a continuat:

„A, B, C, D...”

„Oprește-te odată!” a spus preotul.

Copilul a părut să iasă dintr-un fel de visare. S-a uitat speriat în jur la oameni și s-a înroșit de rușine.

„Ce tot faci? Nu vezi că ne tulburi rugăciunile?”

Copilul și-a plecat capul, și lacrimile au început să i se rostogolească pe obraz.

„Unde este mama ta?” a întrebat preotul. „Nu te-a învățat cum se ascultă liturghia?”

Cu capul încă plecat, copilul a răspuns:

„Iertare, părinte, dar nimeni nu m-a învățat cum să mă rog. Am crescut pe străzi, nu am nici mamă, nici tată. Astăzi este Duminica Paștelui, și am simțit nevoia să vorbesc cu Dumnezeu. Pentru că nu știu ce limbă vorbește El, repet și eu literele din alfabet pe care le cunosc. M-am gândit că acolo, sus, El poate să unească literele pentru a crea cuvinte și fraze care să Îi fie pe plac.“

Copilul s-a ridicat.

„O să plec“, a spus el. „Nu vreau să îi deranjez pe cei care știu cum să vorbească așa cum se cuvine cu Dumnezeu.“

„Vino cu mine“, i-a spus preotul.

A luat copilul de mână și l-a condus spre altar. Apoi s-a adresat celor adunați:

„Astăzi, înainte de liturghie, vom face o rugăciune specială. Îi vom lăsa lui Dumnezeu mână liberă pentru a scrie ceea ce vrea El să audă. Fiecare literă va corespunde unui moment din anul care a trecut, în care am reușit să facem o faptă bună, să luptăm cu mult curaj pentru a împlini un vis sau pur și simplu în care am înălțat o rugăciune tăcută. Și îl vom lăsa pe EL să pună literele din viața noastră în ordine. Să avem credința că din aceste litere El va crea cuvinte și fraze care să îi fie pe plac.“

Cu ochii strâns închiși, preotul a început să recite alfabetul.
Și, imediat, întreaga biserică a început să spună:

„A, B, C, D...”

Sfârșit